

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o námitce podjatosti vznesené proti soudcům senátu 29A Krajského soudu v Brně ve věci vedené pod sp. zn. 29 A 1/2018,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Brně JUDr. Zuzana Bystřická, Mgr. Petr Pospíšil a JUDr. Faisal Husseini, Ph.D., **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 29 A 1/2018.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal dne 2. 1. 2018 u Krajského soudu v Brně žalobu proti rozhodnutí žalovaného ve věci poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

[2] Usnesením ze dne 18. 1. 2018 byl žalobce vyzván k úhradě soudního poplatku; téhož dne byl poučen o složení senátu, který bude ve věci rozhodovat.

[3] Dne 5. 2. 2018 požádal žalobce o osvobození od soudního poplatku, k čemuž přiložil řadu dokumentů. Na výzvu soudu ze dne 12. 2. 2018 k prokázání osobních, majetkových a výdělkových poměrů žalobce reagoval podáním ze dne 6. 3. 2018, které dále doplnil dne 9. 12. 2019 dalšími přílohami.

[4] Dne 31. 3. 2020 zaslal žalobce na Ministerstvo spravedlnosti stížnost na nečinnost krajského soudu, neboť dosud nebylo rozhodnuto ve věci jeho žádosti o osvobození od soudního poplatku. Následně dne 31. 3. 2020 byl žalobci doručen omluvný přípis podepsaný Mgr. Petrem Pospíšilem (soudce zpravodaj) s poukazem na objektivní skutečnosti, pro něž k prodlevě došlo, a s příslibem nápravy. Na tento přípis žalobce reagoval podáním, v němž požaduje, aby se soudce Mgr. Petr Pospíšil, resp. celý senát krajského soudu 29 A sám vyloučil z projednávání věci, neboť neskýtá záruku, že bude dodržovat Ústavu ČR a ostatní zákony.

[5] K námitce žalobce se písemně vyjádřila předsedkyně rozhodujícího senátu JUDr. Zuzana Bystřická a soudci Mgr. Petr Pospíšil a JUDr. Faisal Husseini s tím, že nemají žádný osobní poměr k věci ani k účastníkům a nejsou nijak zainteresováni na výsledku řízení; osoba žalobce

je jim známa ze soudní síně. Okolnosti uváděné žalobcem dle jejich přesvědčení nevedou k vyloučení jednotlivých soudců z rozhodování věci v dalším řízení.

[6] Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) jsou soudci „*vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr ke věci, ke účastníkům nebo ke jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*“ (zvýrazněno Nejvyšším správním soudem). Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. musí být námitka podjatosti zdůvodněna a musí v ní být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. Jakkoli je žalobcova námitka podjatosti velmi obecná a – izolovaně posuzováno – za hranicí požadavku na její odůvodněnost a konkrétnost, z jejího obsahu Nejvyšší správní soud dovozuje, že ji žalobce opírá o postup krajského soudu v jeho věci.

[7] Integrovaní součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Soudce lze tedy z projednávání a rozhodnutí přidělené věci vyloučit jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16, dostupné na www.nssoud.cz). Zákon přitom stanoví, že takovým důvodem nemůže být okolnost, která spočívá v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[8] Námitka podjatosti vznesená žalobcem vůči soudci Mgr. Petru Pospíšilovi a ostatním soudcům senátu 29 A tedy neobstojí, neboť ji vztahuje k presumovanému „*postupu ... v řízení o projednávané věci*“, tj. k důvodům, jež podle výslovného znění § 8 odst. 1 věty poslední s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudců z rozhodování jednoznačně být nemohou.

[9] S přihlédnutím ke shora uvedeným důvodům Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že soudci Krajského soudu v Brně Mgr. Petr Pospíšil, JUDr. Zuzana Bystrická a JUDr. Faisal Husseini, Ph. D., nejsou vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 29 A 1/2018.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. května 2020

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu